

Il·lustració: Anònim

Editorial

Com en cursos anteriors i un cop finalitzades les merescudes vacances de tots els que tenim la gran sort d'estar treballant, comencem un nou curs escolar. Us donem la benvinguda a tota la comunitat escolar, a les famílies i alumnes nous, i especialment, als més xics de la casa, els BASTONERS, que és, com segurament ja sabeu, el nom que han escollit la classe de P3.

Durant els primers dies els mestres i els alumnes hem pogut compartir nervis, inquietuds i il·lusions, ja que amb el nou curs ens hem retrobat amb aquells companys que feia temps que no vèiem i, alhora hem conegut d'altres amics que han arribat nous a l'escola. El curs d'enguany els alumnes d'Educació Infantil comencen a fer anglès a l'escola amb l'objectiu de donar resposta a la demanda que ens ve del món que ens envolta. També voldria ressaltar, amb to reivindicatiu, que continuen les retallades, tenim una hora menys de vetlladora i les possibles substitucions no seran al 100%, ni estaran cobertes durant la primera setmana si una mestra està de baixa quinze dies o més. L'educació és un món cada cop més complexe per a tothom, és una tasca compartida entre les famílies i l'escola i donem les gràcies a les famílies per dipositar en nosaltres la confiança en una cosa tant important com és l'educació dels seus fills. Voldríem que el treball que farem a la classe i a casa durant aquest curs serveixi per avançar junts, mestres i alumnes, en les vostres capacitats, interessos i habilitats, amb el convenciment que la clau de l'èxit es troba en l'esforç tant personal com col·lectiu i donem les gràcies a les famílies per la seva col·laboració per poder portar a terme tan grata tasca.

Toni López

ÍNDEX

Editorials

L'AMPA

*Assamblea general
Què és i què fa?*

El taller

Llum de tardor

L'escola

*Noves incorporacions
Festa Castanyada
Bastoners*

El menjador

Canvis al menjador

El racó d'Angelina

Galetes de Tardor

Extraescolars

Curs 2014/2015

Què fem?

Compartim iniciatives

El reportatge

El barri de la Creu Alta

Benvolgudes famílies,

Tots desitgem una bona educació pels nostres fills i és per això que dediquem un temps a ajudar-los en les tasques habituals: fer els deures a temps, saber buscar informació de manera segura, fer lectura amb família... i un llarg etcètera per altres coses. En aquestes altres coses entrem a formar part l'Ampa, és a dir, volem una alimentació correcta i equilibrada quan els deixem a menjador, volem que s'ho passin bé fent extraescolars, volem ser informats quan hi ha alguna cosa relativa al funcionament de la classe o de l'escola... En fi tots volem el millor per a ells i elles i aquí és on també hem de donar la nostra opinió i fer suggeriments per que tot sigui més fàcil i còmode.

Alguns pares/mares fem de voluntaris/ries per què tot això sigui possible i formem part de la junta de l'Ampa. Ens reunim un cop al mes i decidim temes que ens involucren a tots, no cal dir que ens agradaria que tothom hi pugues dir la seva o si més no, saber anticipadament el que s'està gestant en aquestes reunions que tard o d'hora ens repercutirà d'una manera o una altra. Un cop l'any fem l'assemblea on es convoca a totes les famílies, es parla de tot el que s'ha fet i del que farem, aprovem els pressupostos del curs passat i la previsió pel curs actual, aprovem les quotes de l'Ampa i parlem de tot allò que ens preocupa o senzillament volem saber.

Aquest any hi ha molts canvis en els components d'aquesta junta, uns per que són pares o mares de sisè i han de deixar l'Ampa, altres per temes personals i d'altres per deixar lloc als nous. De fet l'Ampa s'hauria de renovar sovint, gent nova igual a noves idees. La resta de famílies creiem que tot funciona bé i per tant no cal preocupar-se, rebem la informació a temps, les inscripcions de les activitats extraescolars, ens passen els rebuts quan toca pagar-los i si tenim alguna queixa trobem a la Rosamaria sempre disposada a escoltar-nos.

Però tot això no es fa sol, ni tot funciona correctament si no hi ha voluntaris/ries per fer-ho. Volem que tu també et facis partícip d'aquestes tasques i que ens ajudis a fer-ho possible. Sense vosaltres l'Ampa no existiria i per tant tampoc hi haurien totes les activitats que es fan, el servei de menjador, el cangur del mati/tarda...

Prova-ho, no hi tens res a perdre i els teus fills agrairan la teva dedicació.

Alicia Guillem

Assamblea general de l'AMPA

Tal com us vam avançar en el darrer butlletí us hem de posar al dia de les novetats que es van decidir en Assemblea Extraordinària la darrera setmana de curs, sobre la cuina de l'escola.

Durant l'Assamblea les dues integrants de la comissió de menjador ens van resumir les tasques que havien dut a terme durant el curs passat, on apart de la gestió pròpia de la comissió que ha de controlar el bon funcionament del binomi menjador-cuina en tots els àmbits, des de la contractació del personal de cuina i menjador, la distribució dels grups de menjador, la revisió dels menús mensuals i el control de les despeses, aquest any s'hi havia afegit una feina més, la de buscar solució a un problema que arrossegàvem des de principis del curs, la inestabilitat que ens suposava una nova baixa de la cuinera. Per fer front a aquest darrer punt es treballava des de dues vessants, o bé ampliar la comissió de menjador de manera significativa i amb persones amb àmplia disponibilitat horària per poder fer un seguiment més exhaustiu del personal de menjador i cuina, no només a nivell de control horari sinó també de recollir-ne les seves impressions i ser coneixedors de qualsevol fricció que pogués ser l'inici d'un problema més gros, assumint des de l'AMPA que seguïem tenint els contractes de tot aquest personal sobre la nostra taula, o bé externalitzar el servei de cuina i menjador. Hem de dir que les diferents crides fetes al llarg del curs per incorporar més gent a la comissió de menjador no van tenir massa èxit, va ser durant l'Assamblea quan dues mares Cangurs, la Marta i l'Albina, que us presentarem ben aviat, van decidir apuntar-se a donar un cop de mà, advertint però, que la disponibilitat horària era una mica precària en hores escolars. Tot i això van ser ben vingudes a la nova comissió i ajudaran en el control i seguiment d'aquesta nova etapa.

En quant al segon punt, va ser una tasca important durant tot el curs passat de buscar entre les empreses del sector aquella que ens pogués garantir el punt que més ens interessava, mantenir la cuina pròpia. Des de la comissió de menjador ens van recordar que algunes empreses contactades ens van descartar com a possibles clients al saber que erem una escola d'una sola línia amb una mitjana de només 82 nens al menjador. D'altres van ser descartades ja que només ens proporcionaven un servei de càtering. No ha estat una feina fàcil buscar, i trobar, una empresa que ens assegurés la cuina pròpia i que es quedava al personal que ja estava en funcionament. Finalment l'Assamblea Extraordinària va decidir externalitzar el servei de cuina i menjador, ja que era l'única manera d'assegurar-nos el funcionament del menjador amb les màximes garanties, que en el cas d'una baixa de la cuinera no haurien de ser els membres de l'AMPA qui es posessin la gorra i el davantal i servissin el dinar als nostres petits comensals, sinó que tindríem un cuiner substituït i ningú es ressentiria del servei. Les bases de la negociació amb Serunion, l'empresa contractada, van ser com ja hem dit, mantenir la cuina pròpia, i mantenir al personal, ara contractats per Serunion. Entre els avantatges que ens oferien hi ha una formació continuada als monitors de menjador, per tal que guanyin eficàcia i eficiència en el desenvolupament de les seves tasques i les hores tant del propi menjador com l'hora lliure que queda després sigui de més bon profit per tots, també hi haurà un seguit d'actuacions a la pròpia cuina

per adaptar-la a la normativa vigent, tot i que és una cuina que no està gens desfasada sempre hi ha punts de millora.

Així doncs, tal com veu rebre en comunicació des de l'AMPA durant la primera setmana de curs, l'empresa SERUNION ens fa el servei de cuina i menjador durant aquests dos primers anys, amb contractes renovables anuals. És una empresa líder al seu sector i ens assegura uns menús nutricionalment ben equilibrats pels nostres fills, una atenció més acurada durant el menjador i l'estona de lleure i la seguretat en la continuïtat del servei durant aquest temps. Serunion ens proposarà canvis i millores que la comissió de menjador s'encarregarà de valorar i donar l'autorització. Tot plegat suposa, com és ben lògic, una tranquil·litat de cara a la comissió de menjador, el compromís de la qual és de seguir vetllant perquè tot això no es quedi en promeses sinó que sigui una realitat palpable pels nostres petits comensals i per això continuaran amb la seva tasca de seguiment per assegurar-se que és així.

Per cert, no volem deixar passar d'informar-vos que tenim nova cuinera, es diu Sílvia i per conèixer-la millor, no us perdeu el proper butlletí!

Raíces con Aílas

AMPA associació de mares i pares de l'escola Ribatallada

L'ACOMPANYAMENT EMOCIONAL ALS NOSTRES FILLS (3-12 anys)

Els infants van travessant diferents etapes evolutives i la funció dels pares és acompanyar-los material i emocionalment, per tal que ells puguin créixer davant els reptes de la vida quotidiana i conquerir la seva autonomia personal.

Compartirem dubtes, preocupacions, experiències...

Dia: Dimecres 19 de novembre

Loc: Escola Ribatallada (menjador)

Hora: 21:30h

A càrrec de: Gemma Badias

Psicòloga, Terapeuta Gestalt, Consteladora Familiar, Psicomotricista

Escola Ribatallada C/ Canonge Joncar, 56, Sabadell

Xerrada Gratuïta

Xerrada per a pares i mares

Benvinguts Bastoners

Amb el nou curs arriben uns nous alumnes a l'escola, que comencen una nova etapa de la seva vida a l'escola. Esperem que hagin tingut un molt bon començament de curs i els desitgem a ells i a les seves famílies una bona estada a la nostra escola, que a partir d'ara també serà la seva.

AMPA "Què és i què fa?"

Què és i què fa?

En el nostre vocabulari habitual utilitzem acrònims amb freqüència, molt sovint també a la feina fins al punt que si ens escoltes algú aliè al nostre entorn laboral pensaria que treballem a la NASA (un altre acrònim, de fet).

Avui us volem acostar el significat de l'AMPA, l'Associació de Mares i Pares d'Alumnes, i donar-vos a conèixer qui la conforma, què s'hi fa, què gestiona i com.

Abans de començar, però, direm que tots formem part de l'AMPA, en tant que usuaris de l'escola. Una escola que és pública però que ja no és gratuïta, com ens havien fet creure. Avui en dia l'Escola es fa càrrec de la gestió dels llibres que uns anys enrere es portava des de l'AMPA, i també del cost de les sortides i material que també es carrega a les famílies. La resta de serveis, des del canguratge, al menjador o les activitats extraescolars i els casals, es gestionen des de l'AMPA.

L'òrgan suprem de govern de l'AMPA és l'Assemblea, la qual es reuneix com a mínim un cop l'any en sessió ordinària. En aquesta Assemblea es presenten les tasques fetes per les diferents comissions durant el curs anterior i es presenten els objectius pel nou curs, es mostra la situació econòmica del curs anterior i es presenta i s'aprova, si s'escau, el nou pressupost, i és el lloc on demanar i trobar informació sobre les diferents activitats que es duen a terme. També és en l'Assemblea on s'escullen i renoven els càrrecs de la junta i és l'òrgan que permet modificar-ne els estatuts.

L'AMPA treballa a partir d'una junta i amb unes comissions, que poden variar entre centres, depenent de la implicació de les famílies. És important entendre que tots i totes formem part d'aquesta petita societat anomenada escola i que és un dels primers espais de socialització dels nostres fills i que com a tal, hem de formar-ne part activa i ajudar amb petites col·laboracions a fer funcionar aquest engranatge.

La nostra AMPA treballa amb contacte directe i permanent amb l'equip docent de l'Escola, per tal d'adaptar-nos a les necessitats del moment. Si des de l'Escola volen celebrar una festa per Sant Jordi, per posar un exemple, ho comuniquen a la Junta de l'AMPA i des de la comissió de festes s'organitza la infraestructura necessària per fer-ho possible, i això només vol dir mans, pares i mares que ajuden a l'èxit d'aquesta festa aportant una petita part del seu temps per aconseguir-ho. I així en tots els altres aspectes. Us volem recordar que la nostra escola, d'una sola línia i amb uns recursos molt limitats, només rep de la Generalitat la quantitat de 20'80 euros per alumne a l'any (veure reportatge al butlletí abril 2014), i amb aquest pressupost ha de fer-se càrrec des del cost del telèfon de l'escola, al paper de wàter o la farmaciola, apart de sufragar la part que les famílies no aporten pel material i les sortides. És en aquest context en el que cal fer una mica de reflexió sobre la nostra ajuda i la nostra aportació de temps i col·laboració per tal que l'entorn d'estudi dels nostres fills i filles sigui el més complert possible.

No volem oblidar tampoc que la nostra escola va néixer com una cooperativa entre un grup de pares i mestres interessats en buscar noves fórmules educatives en un moment de grans canvis socials. La nostra AMPA històricament ha estat considerada una entitat forta i amb empena i un referent per altres escoles. Però en els darrers anys hem constatat que costa implicar a les famílies, que sembla que només busquem beneficis a l'escola sense plantejar-nos cap mena d'ajuda o col·laboració, potser com el fruit enverinat després d'uns anys de grans beneficis socials i econòmics que amb la crisi no hem sabut gestionar.

És per això que us demanem aquesta reflexió, una petita col·laboració per fer entre tots que la nostra escola sigui realment NOSTRA, de tots, dels alumnes, de les famílies i del personal docent i no docent que hi treballa cada dia. I només pot ser així'ed si ens hi impliquem amb la nostra col·laboració. A la web de l'AMPA www.ribatallada.org hi trobareu informació de les diferents reunions que es fan i que són de lliure assistència.

Taller "llum de tardor"

Material necessari

paper vegetal
tissores
cola blanca
Tapes de fusta o cartró
ornamentacions
de la natura

És un any de novetats en molts aspectes dins de la nostra Escola, i un canvi més del que volem fer-nos ressò és a nivell del personal docent. Tenim dues noves incorporacions, ambdues dins l'equip de Parvulari.

Per una banda, tenim un canvi de tutora a P4, ja que l'Eva que fins ara compartia i alternava amb la Montse Casamiquela les tutories de P3 i P4, ha passat a cicle Inicial i el seu lloc necessitava cobrir-se des de fora. És per això que aquest curs la classe dels Cangurs han estrenat tutora, la Sílvia.

També dins de Parvulari, on aquest any es comença a introduir la llengua anglesa, a base de cançons, jocs i contes, calia una professora que assumís aquesta tasca, i la Maria va ser l'escollida per fer que l'estona d'anglès pels nostres fills fos una "happy hour". Però com que segurament en voldreu saber alguna coseta més, tot seguit us les presentem:

Nom i cognoms

Maria Martínez Císcar

D'on vens?

Sóc de Picanya un poble de València. L'any passat vaig estar treballant en una escola concertada i plurilingüística de València (Hermes Sociedad Coop. Valenciana) i l'anterior vaig estar treballant en una escola en la ciutat de Haderslev (Dinamarca).

Quina era l'assignatura que t'agradava més quan eres estudiant? I la que menys?

L'assignatura que més m'agradava era la de ciències socials (història) doncs per a mi era com crear historietes i còmics amb els que poder entendre millor d'on partiem. A més, em resultava (i em resulta) sorprenent com pogueren arribar a construir les piràmides dels egipcis; la muralla xinesa els xinesos; els aqüeductes dels romans, les grans catedrals i llotges... sense tota la tecnologia i aparells que tenim ara.

L'assignatura que menys m'agradava era ciències naturals.

Quin grup o grups portes a l'escola? I quina assignatura imparteixes?

Estic amb els alumnes de P3 (bastoners), P4 (cangurs) i P5 (indis) en l'assignatura d'anglès i també fem tallers. Amb els de P3, a més, faig de suport a la Montse Casamiquela.

Com estàs vivint aquesta adaptació?

La veritat és que m'he sentit en tot moment molt ben acollida i els companys i companyes tracten sempre de facilitar les coses a l'escola. Amb els petits sempre és una sort poder estar i treballar.

Què és el que més et va sorprendre de la nostra Escola?

De les coses que més hem van sorprendre va ser que l'escola fos petita, tenia en la meua imaginació que les escoles ací eren molt grans i amb molts alumnes. També em va sorprendre tota la feina que es fa a terme per part de l'equip docent, la coordinació casa-escola i la quantitat de recursos a l'aula de racons de Parvulari.

Què és el que més t'agrada de donar classes i ensenyar?

El que més m'agrada d'ensenyar és poder treballar amb els petits i poder assistir dia a dia a la seua transformació en un ésser independent, lliurepensador i amb capacitat de decisió. Amb la nostra llavor com a docents tractem d'ensenyar als nostres alumnes a utilitzar les ferramentes per a ser, viure i desenvolupar-se en la societat en què vivim. I si pot ser d'una forma divertida, interessant i estimulant, millor.

Quines són les teues aficions, què fas al temps de lleure?

M'agrada molt fer esport i eixir a la muntanya, llegir llibres i estar amb els amics.

Quina notícia t'ha colpat més darrerament?

Bé, tal i com estan les coses darrerament dir no més una cosa és gairebé impossible però una de les notícies que considere més rellevants i que, al meu parer, no li donen la importància que realment té és l'augment de la pobresa infantil i la manca de recursos.

Recomana'ns un llibre/ disc/ pel·lícula/ obra de teatre que t'hagi agradat especialment.

Una de les coses que m'agrada anar a veure al teatre són els 'Improshow' del teatre Neu de Barcelona, cada vegada que vas l'espectacle canvia i incorporen frases o històries que el públic ha escrit abans d'entrar. És divertit i assequible...

Recomanar una pel·lícula és complicat per a mi i menys de les actuals... Una de les pel·lícules que no me canso de veure una vegada darrera d'altra és Cinema Paradiso. Per a mi és un reflex perfecte de l'evolució d'una societat, de les relacions humanes que s'estableixen i té una banda sonora encantadora. Altres pel·lícules podrien ser: La vida es bella; Intocable; Bienvenido al Norte...

De quina manera voldries que et recordessin els teus alumnes? Quina empremta vols deixar?

Jo recorde als meus mestres amb molta estima i respecte, em van acompanyar (junt als meus pares) en el meu desenvolupament com a persona amb esforç, tendresa, creativitat i alegria. Ens van transmetre les idees de llibertat, superació, capacitat i treball amb un somriure al rostre. M'agradaria poder fer el mateix amb els meus alumnes i que d'ací 20 anys ells s'enrecorden de mi com jo m'enrecorde dels meus mestres.

Nom i cognoms:

Silvia Martin Bueno

D'on véns?

Vinc de Ripollet i l'anterior escola era la Joan Maragall de Sant Cugat

Quina era l'assignatura que t'agradava més quan eres estudiant?

Matemàtiques

Quin grup portes a l'Escola?

Porto el grup dels Cangurs, P4.

Quina assignatura imparteixes?

En sóc la seva tutora.

Com estàs vivint aquesta adaptació?

Molt bé, poc a poc m'estic adaptant als nens, a l'escola...

Què és el que més et va sorprendre de la nostra Escola?

Una cosa que hem va sorprendre molt és que es treballa sense llibres

Què és el que més t'agrada de donar classes i ensenyar?

M'agrada interaccionar amb els nens/es i compartir els aprenentatges

Quines són les teves aficions, què fas al temps de lleure?

M'agrada anar al Cinema, al teatre i fer excursions

Quina notícia t'ha colpit més darrerament?

Totes les relacionades amb l'educació

Recomana'ns un llibre o un disc o una pel·lícula o una obra de teatre que t'hagi agradat especialment?

CD de Pablo Alborán

De quina manera voldries que et recordessin els teus alumnes? Quina empremta vols deixar?

M'agradaria que els nens/es tinguessin aquell bon record igual que jo recordo als meus mestres

Moltes gràcies per la vostra col·laboració en el nostre butlletí!

La festa de la Castanyada

Ja hem celebrat la castanyada!!! I quin fart que ens hem de castanyes, panellets, moniatos... i també bombons, pastís de formatge i croissants... i és que a l'Escola devien tenir por que els pares ens quedéssim amb gana i ens han preparat un bon festí!

La festa però, ja feia dies que anava... des de principis de setmana cada un dels cicles havia triat l'especialitat culinària amb què ens voldria sorprendre i s'havien repartit els ingredients entre cada alumne. Des de la farina, les ametlles o el sucre, fins a gots i tovallons.

Tot ben pensat i calculat.

Entre dimecres i dijous cada classe va dedicar una estona a l'elaboració de les delicatessen, sota la guia i mestratge dels professors, van ser les seves mans qui anaren donant forma als panellets, i pastissos i bombons. No podem assegurar que el pes del resultat final correspongués amb el pes dels ingredients portats, estem més que segurs que més d'una mica de xocolata, ametlla o sucre va anar a parar a les panxes dels cuiners durant el procés d'elaboració!

Divendres 31 d'octubre, de bon matí, tocava passar revista, a la feina pròpia i també a la feina feta per tots els companys de l'escola.

Així que classe per classe han anat mostrant les seves creacions culinàries. I un cop oberta la gana, cap a la Biblioteca, on la tradicional Castanyera portava el farcell reple de castanyes i també d'històries d'ahir, d'avui i de sempre.

Havent dinat, tota l'escola reunida al pati ha pogut fer un primer tast dels panellets, i quan han donat el seu veredict, cap allà les 4 de la tarda, han obert la porta als pares i mares que pacientment esperaven a fora al carrer. Gairebé hi havia corredisses per arribar els primers a la classe i poder provar i assaborir les delícies preparades pels nostres fills, sempre sota la seva atenta mirada i amb les explicacions pertinents sobre el que estàvem menjant. Podem donar fe que apart de cuinetes ens estan sortint uns grups de nens també amb criteri gastronòmic!!!

Els companys de les Motos, el curs de 6è, aprofitaven també l'estona de visita de pares i mares per vendre els seus números de la loteria. Recordeu que encara hi sou a temps de comprar-la, si encara no ho heu fet... un any d'aquests ja ens hauria de tocar...

Un cop visitades les classes, un grupet de pares i mares ja ens havia preparat al pati una taula amb moniatos acabats de fer i un immens cistell de castanyes que es podien amanir amb un gotet de moscatell... una de les millors combinacions que els nostres avantpassats van idear. I amb l'estómac ben ple, i el moscatell coll avall, un solet que acompanyava a tarda i acabar de fer-la petar amb un grupet de pares i mares... i ja tenim la festa enllestida! Eren gairebé quarts de 6 de la tarda que es tancaven les portes de l'escola!

Esperem que també hàgiu gaudit d'una bona revetlla castanyera!

El menjador *"Canvis a la cuina"*

Encetem un any amb canvis importants a la cuina de la nostra Escola, i hem pensat que potser la millor manera de saber-ne tots els detalls era entrevistant directament a l'Esther Bayan, vocal de la comissió de menjador.

Així tenim informació de primera mà de com es van gestar els canvis, què els va motivar, quines avantatges tenim amb la nova empresa, i moltes coses més. No us en perdeu ni una coma, és realment interessant!

Bon dia, Esther, hem arribat de nou a l'Escola i una de les novetats d'aquest curs és el canvi en la gestió del menjador, ens pots explicar què motiva aquest canvi?

E.B. - La crisi ha afectat a tothom i lògicament el nombre de nens que es quedaven al menjador ha patit una davallada els últims anys. Gestionar una cuina pròpia per part d'una AMPA és una feina feixuga i complicada. Estem parlant de contractacions amb tot el que això comporta i d'acomiadaments.

Haver de prescindir de l'ajudant de cuina i que la cuinera estigués sola ens va crear problemes greus quan aquesta va haver-se d'agafar-se la baixa.

Si volíem salvar la cuina pròpia havíem de passar per una implicació de famílies, que no s'ha trobat, o bé per una subrogació. Finalment es va tirar endavant la segona via, la subrogació, la qual cosa ens garantia poder mantenir la cuina pròpia.

Quins problemes venia arrossegant la comissió de menjador?

E.B. - Les AMPA pateixen un mal endèmic i és la poca implicació de les famílies. Una comissió, com la de cuina, necessita gent i temps i això ara mateix és complicat pel ritme de vida que tenim tots.

En segon lloc, l'aposta cap a la subrogació del servei ens donava la tranquil·litat de poder deixar de gestionar contractes, alguns amb molts anys d'antiguitat que feien que per nosaltres, que no som una empresa, ens poguessin crear molts problemes. En tercer lloc, tenim la tranquil·litat de que si algú es posa malalt, Serunió (l'empresa que ens gestiona el Servei), s'encarregarà que al moment tinguem un altre cuiner/a o monitor/a. Això després de l'experiència del curs passat és bàsic.

Suposem que buscar una empresa que subrogui aquest servei no ha estat fàcil.

Quins són els principals esculls que us heu trobat?

E.B. - El tema de la subrogació es va començar a mirar a final del curs 2012-13 i fins el curs 2014-2015 no s'ha implantat. Amb això el que vull dir és que ha estat una decisió molt meditada per la junta, molt estudiada per la direcció de l'AMPA, molt calculada per la tesorera i amb moltes hores de reunions i molts whatsapps.

Empreses n'hi ha moltes però havíem de valorar números, qualitat i servei.

Serunió ens va donar un valor afegit que és un servei pedagògic que l'AMPA fa temps que volia implantar en les estones anteriors i posteriors al dinar.

Quins eren els punts clau de la negociació?

E.B. - Teníem molt clar que la nostra feina era mantenir la cuina pròpia i amb qualitat. Aquesta era la clau. Un altre punt bàsic per nosaltres era mantenir el rati de monitors malgrat que és alt pel número de nens, però aquest tema també el vam poder blindar i que l'empresa que entrés tingués clar que tot moviment, canvi o decisió ha d'estar aprovat per l'AMPA. Volíem i volem que sigui la nostra cuina i així està sent.

A l'escola se sent parlar del canvi de la cuina cap a un càtering... què ens en pots dir?

Rumorologies que no se d'on han sortit. No hi ha servei de càtering. Tenim una cuinera fantàstica que es diu Silvia que es preocupa pel menjar dels nostres nens/es cada dia amb un somriure.

Com valoren l'Assemblea Extraordinària que es va fer el juny passat?

Va ser molt frustrant. S'havia de decidir el futur de la nostra cuina i per tant del servei de menjador i crec que vam venir 12 famílies d'una mitja de 80 nens/es que són usuaris.

En aquesta assemblea es va votar la subrogació però va ser molt trist que en un tema tan delicat com és l'alimentació dels seus fills no hi hagués resposta.

Com ha estat la implantació de Serunió? hi ha hagut canvis de personal, de metodologia...?

La implantació està sent positiva. Tant positiva que hi ha gent que no ho ha notat.

Tenim una cuinera nova que com he dit abans és la Silvia ja que l'Antònia va decidir no continuar amb nosaltres malgrat que la idea era que hi estigués.

La Lucía que ajudava unes hores a cuina tampoc ha continuat ja que no era necessària però està treballant en una feina de jornada completa en l'actualitat.

A nivell de monitors, l'Aina ha marxat perquè també ha trobat feina i la resta continua. Com a nova incorporació tenim a la Marta.

Quines avantatges té per nosaltres, com Escola i com a usuaris, treballar amb Serunió? quines novetats ens poden aportar?

Com he dit abans la tranquil·litat de tenir recanvi de personal al moment davant de malalties i per tant garantir el menjar diari dels nostres nens i nenes.

A nivell de despeses, poder mantenir el preu del menjador ja que l'AMPA deixa de tenir la gestió del personal. A partir d'ara també podrem oferir el càtering d'excursions amb una bossa amb dos entrepanes, una fruita i una ampolla d'aigua. Tindrem un programa pedagògic per les estones de pati un cop finalitzat el dinar i l'experiència de Serunió en muntar operatives per fer la feina del nostre personal més eficient i més de qualitat.

El menjador "Canvis a la cuina"

Com han viscut aquest canvi els alumnes i usuaris del menjador?

No han trobat canvis. Els inputs que ens arribem són els normals d'un menjador escolar. I el que han vist és que hi ha una cuinera nova.

I en quant a la comissió de menjador, hi ha hagut canvis darrerament?

S'han animat tres famílies representades per les mares: Susana Marqués dels Pirates, la Marta Simó i l'Albina Arredondo de Cangurs. Amb elles començarem a treballar però amb molta més tranquil·litat ja que la feina per la comissió ha baixat molt.

Com afronteu aquest curs, la nova comissió?

Bàsicament, estarem controlant que tot funcioni com ens agrada al Ribatallada; menús, organitzem els dinars especials i supervisem els canvis de personal que puguin succeir, etc...

Disposes d'un espai per exposar les teves idees a la resta de les famílies de l'Escola, què els diries? quin missatge creus que vols deixar més clar?

Bàsicament que hem d'estar contents i tranquils perquè hem assolit un gran èxit i és poder continuar amb la cuina pròpia i en molt bones condicions de qualitat.

Moltes gràcies Esther per contestar-nos els nostres dubtes i deixar les coses una mica més ben explicades. I fins aquí l'entrevista. Com veieu al Butlletí se'ns ha girat feina, us hem de presentar la nova cuinera, les noves incorporacions de la comissió de menjador, els canvis de monitors... estigueu ben atents que ben aviat els anireu coneixent!

El racó de l'Angelina "Galletes de tardor"

Ingredients

1 ou gran.
115 gr. de mantega.
160 gr. de sucre.
210 gr. de farina.
1 culleradeta de cafè
de llevat en pols.
xocolata en pols
Paper film (el transparent).

Tamisar la farina i la xocolata en pols en dos recipients, per separat. A la farina li afegiu la culleradeta de llevat en pols. En un bol, poseu la mantega en pomada (fosa) i tot el sucre. Mescleu amb una forqueta o amb varilles. Afegiu unes 4 cullerades soperes de farina, d'una en una, remenant cada vegada fins que queden ben integrades.

Afegiu l'ou prè'8viament batut al bol de la massa. Remeneu. Afegiu la farina poc a poc, i amasseu amb les mans fins que quedi una massa lleugera però consistent. Ha d'estar ben lligada. Si teniu una mà'eOquina de varilles i amassadora, la podeu utilitzar. Jo he usat les varilles amassadores per fer aquesta massa i ha anat molt bé.

Una vegada ben amassada, dividiu la massa en dues boles. Una la reserveu. A l'altra bola li afegiu la xocolata en pols, amassant-la bé perquè quedi ben integrat. Jo li hauré posat uns 150-200 gr. de xocolata en pols, poseu-li'n tant com necessiti la massa per quedar ben fosca, com la de la foto. Ara, esteneu sobre el banc de la cuina el paper film (un tros gran). A sobre poseu una de les boles i esteneu-la un poc amb les mans. Poseu damunt de la massa un altre paper film i passeu el rodets per damunt del paper film per fer una làmina de massa fina. Feu aquest pas amb les dues boles de massa. Poseu aquestes dues làmines de massa al congelador, uns 10 minuts perquè es facin un poc més dures.

Traeu les làmines del congelador. Retireu el paper film d'una cara de les dues masses (per una part). Uniu les dues masses bicolor per la part on NO hi ha paper film. Passeu el rodets per damunt del paper film de dalt per unir les capes bicolor.

Retireu el paper film de la part de dalt i enrotlleu la massa poc a poc, ajudeu-se del paper film de baix. (a mesura que aneu retirant el paper perquè quedeu sols el rotllet sense paper film), com en la foto.

Apreteu el rotllet i emboliqueu-lo amb el paper film. Poseu el rodets al congelador, uns 10-15 minuts, perquè s'endurisca, així serà més fàcil tallar-lo després.

Talleu el rodets de massa en galletes de mig centímetre (o mé'e9s grosses per fer les broquetes). Poseu les galletes a una safata de forn amb paper de forn (un poc separades que després augmenten de tamany). I al forn! Han d'estar 8-10 minuts a 185°ba-190 °ba C.

Jo he posat el palet de la broqueta abans de tallar la galleta, així m'he assegurat que no es trenqui. Les galletes de les broquetes han de ser un poc més grosses, perquè el palet ocupa un espai. Quan les galletes bicolor siguin fredes, podeu afegir les laminadures perquè quedi més bonic. i poder treballar bé amb elles.

Extraescolars "curs 2014/2015"

La Comissió d'Extraescolars està molt enfeïnada! Aquest any passat van treballar de valent per oferir-nos una àmplia gamma d'activitats per aquest nou curs, i hem de dir que han fet una bona feina.

El balanç que van presentar a la darrera Assemblea General de les activitats de l'any passat és el següent:

PERCUSSIÓ AFRICANA : 8 nens

FUTBOL GRANS (4t a 6e) : 13 nens

FUTBOL PETITS (1r a 3r) : 7

JOCS EN ANGLÈS PETITS (P5 -'96 P5): 13 nens

JOCS EN ANGLÈS GRANS(1r a 4t) : 13 nens

ESCACS : 6

IOGA MARES :4

CURS INTENSÍO'D3 NATACIÓ'D3 (JUNY 2014) :89 Nens

Les valoracions que van fer els pares en les enquestes de finals d'any eren molt positives. I això va animar a la comissió d'Extraescolars a atrevir-se amb una mica més.

Per tot això aquest curs estem d'estrena. Les activitats que en ofereixen són les següents:

FUTBOL

MULTIESPORT Novetat!!!

PERCUSSIÓ AFRICANA

PLAYING WITH ENGLISH (LITTLE AND BIG)

TEATRE MUSICAL Novetat!!!

ESCACS

L'HORA DEL CONTE Novetat!!!

IOGA PER MARES

De totes les proposades a l'inici de curs l'única que ha caigut del cartell ha estat Multidansa degut al baix nombre de nens inscrits.

Les altres han pogut tirar endavant.

Tot i això els grups segueixen oberts per les activitats de Percussió Africana, Teatre Musical i l'Hora del conte.

Us en fem cinc cèntims de cada una d'elles per si us animeu!

L'hora del conte

Una de les noves activitats que han promogut és l'Hora del conte, pensada per la colla dels més petits de l'escola. La seva monitora és la Mònica Serrano, actriu sabadellenca amb una àmplia trajectòria en el teatre i també en la docència, ja que entre moltes altres coses, ha portat a terme diferents projectes pels museus de la ciutat per tal d'acostar l'art i la història als més petits.

Des d'aquesta perspectiva artística i teatral acostar el món dels llibres i els contes als més petits. Amb els seus inesgotables recursos teatrals, pedagògics i didàctics dona una nova veu i alhora dona vida als personatges dels contes de manera que fins i tot els més clàssics semblen renovats.

Els nens no només escolten sinó que formen part activa de l'experiència, aportant els seus punts de vista i les seves versions de les vicissituds que passen els personatges.

Pels infants és entrar al món literari des de la porta de la il·lusió i la fantasia, de la descoberta i la sorpresa, i tot i ser a través dels contes que es podrien considerar literatura "menor" hi entren per la porta gran.

Com a novetat també cal que sapigueu que els podeu apuntar per divendres solts, mitjançant el foli que trobareu al suro de fora de l'àrea de Psicomotricitat o bé avisant a la Rosamaria de l'AMPA, com és habitual.

Percussió africana

És una de les activitats més originals de les que es proposen com a extraescolars... i la dirigeix com cada any el David Egea. Per aquells qui encara no el coneixeu us direm que és un personatge carismàtic i que tots els nens que l'han conegut, ja que a l'escola a més és un dels monitors del menjador, se l'estimen moltíssim.

Apart d'això és un mag del ritme i sap com inculcar aquest amor pels djembés als seus alumnes.

Dins de l'activitat es treballen actituds d'atenció al monitor, d'ordre i organització i de responsabilitat envers l'instrument. Amb això adquireixen una disciplina personal i també com a grup, es potencia la intuïció i la memòria rítmica-musical i la psicomotricitat i coordinació de les extremitats superiors alhora que es fomenta el valor de la constància per aconseguir resultats. Aprenen no només les diferents tècniques per tocar el djembé sinó que també descobreixen un llenguatge musical completament nou i diferent, les polirítmies tradicionals Malinkés que es van complicant a mida que ells evolucionen.

En l'actualitat el grup que porta el David de percussió africana és de nens i nenes de Cicle Superior i ens comenta que estaria bé començar-hi a incorporar nens en edats més primerenques, ja que així ens assegurem la continuació del grup i de l'activitat. Per aquest motiu l'activitat continua oberta a noves incorporacions.

Extraescolars "curs 2014/2015"

Teatre musical

Sister Act, El Rei lleó, Chicago, Mamma Mia, Cop de Rock, Cats... i no acabaríem.

D'un temps ençà el teatre ha incorporat la música als seus guions. Les actrius d'avui en dia ja són alhora actrius, cantants i ballarines... i és que Broadway està més aprop que mai. Amb Barcelona a tocar, amb una cartellera que temporada rera temporada té simultàniament dos o tres grans musicals, era qüestió de dies que al Ribatallada no oferíssim aquesta Extraescolar.

És un treball complert, on teatre, música i dansa s'agafen de la mà. Expressió corporal i verbal, foniatria, improvisació i interpretació són algunes de les disciplines que pacientment van exercitant i que donaran com a resultat una comunió perfecta de la coreografia, el cant i la dramaturgia. No és una feina fàcil, són moltes disciplines i totes s'han de fer bé... però les alumnes estan entregades a aprendre nous passos, noves cançons i nous textos per declamar.

El resultat de tot aquest esforç es presentarà a la "Mostra de Teatre Escolar" que organitza l'Ajuntament de Sabadell, i amb tota seguretat també, el dia del sopar de fi de curs.

L'activitat continua oberta a noves incorporacions així que afineu bé la veu, feu un pas de ballet, el text ben après i s'aixeca el teló!!!

Què fem? "Compartim iniciatives"

Les històries del Ribatallada

Us volem presentar un nou projecte que estem engegant i que, apart que ens fa molta il·lusió demana també la implicació de tothom. L'any 2018 la nostra escola celebrarà els seus primers 40 anys. Ha plogut molt des d'aquell llunyà 1978 que un grup de pares i professors van decidir constituir-se en cooperativa per donar forma al que ara és la nostra escola. I volem recuperar una mica aquestes vivències, anècdotes i moments claus i decisius que s'han trobat en el camí fins avui.

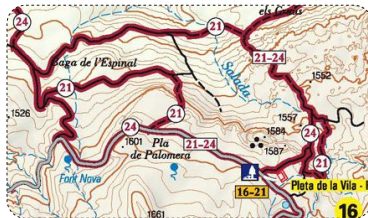
L'objectiu final serà una recopilació del que és la història de la nostra escola, en un format que encara no s'ha decidit, però per arribar-hi ens cal conèixer aquesta història des de tots els vessants possibles, ex-alumnes, professors, personal no docent, pares i mares que en algun moment han format part d'aquesta comunitat que és el Ribatallada hi són convidats. Des de l'AMPA i a petició de la mateixa direcció de l'Escola, es crearà una Comissió 40 anys per anar donant forma a aquest aniversari tant especial. En cada un dels butlletins que anem publicant al llarg del curs us anirem presentant un tastet d'aquestes "Històries del Ribatallada", per ajudar a despertar la memòria i l'interès en la pròpia història.

Volem trobar anècdotes i vivències que ens donin la dimensió humana del què ha estat l'Escola Ribatallada durant aquests 40 anys i per això us necessitem a tots vosaltres. Potser tu no has estat ex-alumne, però el teu cosí o el teu veí, sí. Fes-li saber aquesta iniciativa! Només serà possible amb la implicació de tots els seus protagonistes!

Només demanem que us poseu en contacte amb nosaltres a través del correu: comunicació@ribatallada.org i a partir d'aquí ja serà tasca nostra trobar la manera de fer-nos arribar aquesta història. Ah! I també podeu aportar fotografies!

Ruta Pel bosc de Palomera

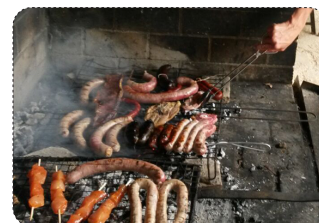
A prop de Saldes, al Berguedà, comença aquesta ruta circular recomanada per famílies amb nens a partir de 6 anys. Té una durada aproximada de 2 hores i seguint els camins indicats passa per el riu i per un bosc espectacular al peu del Pedraforca. Al inici de la ruta hi ha taules de picnic i barbacoes per poder dinar tranquilament deprés d'haver disfrutat d'una grata caminada. Les millors èpoques per fer-la són la tardor, primavera i estiu.

Bolets de Costellada

La classe dels Bolets, el dissabte 21 de setembre varem fer la primera sortida familiar a Castellterçol, tot i que semblava que tindriem pluja, al final va sortir un dia ben maco amb molt solet, ens ho varen passar molt bé.

Els nens varen poder remullar-se al riu, fer cabanes, jugar a futbol i disfrutar d'un bon àpat al aire lliure.

Reportatge "El nostre barri"

El nostre entorn, la nostra casa, la feina, l'escola, els carrers per on ens movem en el nostre dia a dia configuren el nostre paisatge particular. Podem venir de llocs més o menys llunyans, o podem ser d'aquí de "tota la vida", tots tenim els nostres propis paisatges gravats a les nostres retines, aquells lloc on ens trobem com a casa, que ens acullen i que han estat còmplices dels nostres moments viscuts.

Un d'aquests indrets, per proper, és sense dubte, el nostre barri, allà on hi tenim l'escola que hem triat pels nostres fills i on dia rere dia fem via i fem vida. A vegades però, el més proper no és el més conegut. Coneixem la història de ciutats visitades en viatges i desconeixem què s'amaga darrera dels nostres propis carrers, per què porten el nom que tenen, què els va configurar tal com els trepitgem avui en dia... i us en volem fer arribar un petit tast.

El nostre barri, la Creu Alta, rep el seu nom per haver tingut, més o menys al mateix indret on avui hi ha la creu de terme, a l'entrada de l'actual plaça de la Creu Alta, una creu elevada de forma considerable i que donava la rèplica d'una altra creu, la creu baixa situada als voltants del Mas Canals. I és al voltant d'aquesta creu alta que es va començar a formar el nucli poblat que ha esdevingut el nostre barri. La creu de terme estava situada en un punt estratègic i altament transitat de la parròquia de Jonqueres, on es trobaven el camí ral de Terrassa a Barcelona i el de Castellar del Vallès. Avui dia aquests camins són l'Avinguda Onze de Setembre i el carrer Major. Però la seva història es remunta al segle XI, moment en què ja es fa esment documental de l'existència de la parròquia de Jonqueres consagrada a Sant Vicenç, que formava part de les conegudes com a Set Parròquies de Sant Pere de Terrassa, i que tenia les funcions d'administrar aquest territori. La proximitat geogràfica amb un altre nucli de població creixent, que era Sabadell, va ser font de múltiples conflictes, des del dret a l'aigua a la possibilitat que el sometent de Sabadell pogués entrar al territori veí en les persecucions als delinqüents de l'època. Ja al segle XV apareix el primer intent d'agregar el territori de Jonqueres a Sabadell, i n'hi seguiran uns quants més als propers segles, sense èxit.

Aquests primers habitants del nostre territori es dedicaven bàsicament al cultiu del cereal i de la vinya. Però l'arribada de la fil·loxera va acabar amb aquest cultiu de vinya i alhora va fer que molts pagesos d'altres contrades afectats pel mateix mal arribessin al nostre indret per establir-s'hi i poder treballar tant com a jornalers del camp com a les fàbriques que s'estenien al llarg del riu Ripoll i ben aviat als vapors de la veïna ciutat de Sabadell.

És en aquest moment, en els darrers anys del segle XIX, que es comença a bastir el nostre barri. Els primers carrers, dels quals encara se'n conserven algunes de les cases originals, van ser el carrer Major i el carrer de Castellar, i poc després van aparèixer les Rieres Alta i Baixa i el carrer Sant Domènec, i també el carrer Nou, que avui és l'Avinguda 11 de Setembre.

Mica en mica el barri va començar a necessitar serveis bàsics, com l'aigua, que arribava a través de la font de la Plaça de la Creu Alta, i el gas, que primer va arribar a les fàbriques i després a les cases. També es va apostar per l'escolarització, amb l'habilitació de dos locals, un per nens i un altre per nenes i uns anys més tard es va decidir també bastir-hi un nou temple ja que el vell de Jonqueres quedava molt lluny del territori habitat i calia facilitar a la població l'accés al culte, tant important en aquells moments. El nostre territori també experimenta un canvi important amb l'arribada del vapor, que anima a les fàbriques que ocupaven la vora del riu a pujar a la plana, un bon exemple n'era el Vapor Cusidó.

El comerç va ser una part important de l'economia dels nostres avantpassats, gràcies al creixement demogràfic que estava experimentant la zona. Així moltes cases dedicaven un petit taller (talleret) per la comercialització de productes de primera necessitat (pa, carn, comestibles diversos) així com bodegues i tavernes, i serveis complementaris des d'espardenyeria a barberies. Tot plegat a un preu més econòmic que els nostres veïns de Sabadell degut a un seguit de privilegis que gaudia el territori. D'aquí'ed prové el nom dels habitants de la Creu Alta, els Tallarets.

Finalment, i després d'innombrables peticions per part de Sabadell d'agregar-se el territori de Jonqueres, per les ja comentades raons fiscals i d'ordre públic, un seguit de desmembraments de les anomenades Set Parròquies ajuden al fet que l'any 1904, el terme de Jonqueres i per extensió la Creu Alta, quedin finalment agregades a la veïna ciutat de Sabadell.

A partir d'aquí ja no parlem del poble de la Creu Alta, sinó del barri, i aquest creixerà al mateix ritme que Sabadell, aprofitant la prosperitat que la primera Guerra Mundial ens aporta al ser proveïdors de les mantes i els uniformes de batalla. Aquest fet dinamitza la zona i atreu unes primeres onades d'immigrants que es queden a la Creu Alta. Aquest creixement obliga a incrementar serveis, com els safareigs, l'aigua corrent i la llum.

Durant el primer quart del segle XX la pràctica esportiva forma part de la vida dels tallarets, disposaven d'un camp de futbol (el camp del Centre d'Esports Sabadell entre els actuals carrers de Sant Vicenç i de Picanyol) i d'un velòdrom (que ocupava l'espai de Can Balsach). L'activitat lúdica tenia els seus escenaris en la Societat Coral Colon, el Cercle Republicà i el Cervantes, el cant coral, el teatre, la sarsuela i els balls formaven part del seu cartell.

I mica en mica es va configurant el nostre barri tal i com el coneixem ara, amb illes que encara conserven les seves cases angleses i altres indrets que han estat envaïts per blocs de pisos, amb les fronteres "naturals" de la Gran Via, els carrers Vilarrúbies, Ronda Zamenhof i Eix Macià, i amb el nostre comerç de sempre i les grans instal·lacions comercials.

Si voleu aprofundir en aquesta pinzellada d'història us animem a consultar la bibliografia citada i altres llibres com el Sabadell del meu record, de Marian Burgués, o els Elements d'història de Sabadell, d'en Miquel Carreras i Costajussà, entre molts d'altres. Hi trobareu infinitat d'anècdotes i fets curiosos i alhora amb rigor històric que us ajudaran a entendre una mica més el nostre territori i la seva idiosincràsia.

Bibliografia:

La Creu Alta. Un barri ple d'història. Col·lecció Sabadell i els seus barris. David Laudo i Cortina i Assumpta Muset i Pons.

La Creu Alta, un poble convertit en barri. Biblioteca d'Estudis Creualtencs. Manel Camps i Bósser